

[Ritt Bjerregaard]

for, at det er det, der bliver resultatet, og derfor har vi været bekymrede over den stilling, der er blevet taget i dag til det forslag, vi har fremsat.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal blot helt nøgternt redegøre for nogle af de tal, vi har for 1982.

Fra Randers kommune har vi tal, der viser, at 43,3 pct. af de 198 unge, som i 1982 har afsluttet et garantitilbud, efterfølgende er kommet i beskæftigelse eller uddannelse, og det er bedre end for 1981. Men vi aner ikke, om det også er bedre end tallene fra Viborg kommune. Det er det problem, fru Lone Dybkjær har nævnt, nemlig at man glemte, da man lavede dette forsøg, at udpege nogle kontrolamter, som det hedder, hvor man kan se, hvad der sker, hvis man intet foretager sig.

Af de unge, som i Storstrøms amt i 1982 har deltaget i et beskæftigelsesprojekt, viser det sig at kun 5 pct. er i uddannelse, 28 pct. er i arbejde og 48 pct. er arbejdsløse, og endelig har 19 pct. en anden status eller en ukendt status; måske er de inden for militæret. Det vil sige, at her har vi nogle tal, som ser endnu mere triste ud. Men igen ved jeg godt, at Storstrøms amt har specielle problemer, og det kan måske blive svært at finde et amt at sammenligne med, men vi ved ikke noget om det. Jeg har ikke mere at tilføje til det, der er blevet sagt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er bare en kort bemærkning til undervisningsministeren, der vist kom til at fortale sig.

Undervisningsministeren sagde, at jeg havde sagt, at vi manglede sammenligninger med amter, hvor man intet foretager sig. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt amter, hvor man ikke har nogen ungdomsgarantiordningsforsøg kørende, for jeg tror ikke, at der er nogen amter i dette land, der ikke foretager sig noget, når det drejer sig om ungdomsledigheden. Det skyldes bl.a. lov nr. 488.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg kan forstå, at både fru Lone Dybkjær og specielt undervisningsministeren er fantastisk interesseret i disse sammenligninger. De kunne også være meget interessante. Jeg tillader mig derfor – da jeg går ud fra, at det ikke er en ny interesse, undervisningsministeren her viser for sådanne sammenligninger – at spørge undervisningsministeren, hvorfor han ikke har fået indhentet de tal. Det skulle da ikke være umuligt. Hvis man ville indhente sådan nogle tal fra sammenligninger mellem, hvordan det gik i garantikommuner, havde jeg nær sagt, og ikke-garantikommuner, så kunne man da gøre det fra regeringens side; man har da et embedsmandsapparat, så vidt jeg ved, til at finde ud af den slags ting. Derfor synes jeg ikke, at det er en argumentation, der duer her i dag.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Det er de bemærkninger, undervisningsministeren kom med med hensyn til resultaterne i Storstrøms amt.

En af de gennemgående ting, som undervisningsministeren også nævnte til sidst, er spørgsmålet om fast tilknytning til arbejdsmarkedet. I tirsdags var der en konference, hvor repræsentanter for kommuner og amter var samlet, og jeg vil gerne citere fra Ny Dag fra 14. april, hvor arbejdsformidlingschef Holm Jørgensen udtaler:

»Meget af kritikken mod ungdomsgarantiforsøget, bl.a. i Storstrøms amt, er urimelig. Kritikken har bl.a. gået på, at ikke flere unge bevarer en fast tilknytning til arbejdsmarkedet efter at have haft et garantitilbud på f.eks. 9 måneders beskæftigelse. Ikke underligt: fast tilknytning til arbejdsmarkedet i Storstrøms amt er i dag kun en realitet for omkring halvdelen af den samlede arbejdsstyrke.«

Det kan være, at undervisningsministeren ikke er bekendt med disse ting, men arbejdsministeren er det formentlig.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Nørgaard Sørensen vil jeg sige, at jeg synes også, de tal burde have været på bordet. Men hvis man vil foretage ordentlige forsøg, burde det være indgået straks fra forsøgets start; man kan ikke efterfølgende få